

[Arbejdsministeren]

ligt, og det er noget afgørende for os, at der er tale om en meget begrænset tavshedspligt og ikke en tavshedspligt, der kan bremse en offentlig debat om relevante arbejdsmiljøproblemer. I øvrigt skal jeg understrege, som også fru Inge Fischer Møller understregede det, at medlemmer af virksomhedernes sikkerhedsorganisation ikke er omfattet af tavshedsreglerne.

Jeg kan i øvrigt sige til hr. Jørgen Jensen, at det er rigtigt, at vi har ladet os påvirke af de mange synspunkter, der har været ført frem i den offentlige debat vedrørende stoffer og materialer. Jeg tror, at ingen med en blot nogenlunde menneskelig holdning til problemerne har kunnet være upåvirket af den debat, der har fundet sted vedrørende den store udfordring, der ligger i de mange kemiske stoffer og materialer, der anvendes på arbejdsmarkedet.

Jeg er selvfølgelig parat til at gå ind i uddybende besvarelser af alle de spørgsmål, der har været nævnt, under udvalgsarbejdet; dette være sagt til både fru Inge Fischer Møller, fru Lilli Gyldenkilde, hr. Jørgen Jensen og hr. Therkel Christensen, som alle efterlyste et udvalgsarbejde, hvor man virkelig kunne få tingene ordentligt belyst.

Hr. Lawaetz' indlæg bekræftede vel kun fremskridtspartiets almindelige negative holdning til arbejdsmiljøproblemerne. Så vidt jeg forstod hr. Lawaetz, var der, selv om formen var elskværdig, ikke nogen form for tilsagn fra fremskridtspartiets side om at gøre noget alvorligt ved problemet med stoffer og materialer i arbejdslivet. Jeg skal blankt indrømme, at hr. Lawaetz ikke var så stærk i debatten som fremskridtspartiets tidligere ordfører angående disse ting, der jo i den offentlige debat sagde, at det er uundgåeligt, at der ryger en arm og et ben rundt omkring i industrien, hvis den overhovedet skal eksistere. Man kunne også sige, at hjernelidelser, nedslidning af folk og alvorlige forgiftningstilfælde efter fremskridtspartiets opfattelse simpelt hen er uundgåeligt i industrien. Vi andre har vel den opfattelse, at der skal gøres, hvad der gøres kan for at undgå ulykkestilfælde, forgiftningstilfælde, hjernelidelser, og hvad der ellers kan nævnes. Jeg kan således ikke sige, at hr. Lawaetz' indlæg skuffede mig.

Men jeg er ked af at måtte sige til fru Grethe Fenger Møller, at det gjorde fru Gre-

the Fenger Møllers indlæg til gengæld. Ikke ét ord var der om selve problemet stoffer og materialer i arbejdslivet, dette utrolig vanskelige problem, dette fantastisk komplicerede problem, som virkelig betyder en trussel for mange menneskers daglige arbejde, og som volder virksomhederne store vanskeligheder, for jeg tror, masser af virksomheder er opmærksom på disse problemer og gerne vil gøre det så godt som muligt vedrørende stoffer og materialer.

Der var kun en række efter min mening ikke særlig opmuntrende bemærkninger om arbejdsmiljølovens opbygning, skønt lovforslaget jo er udformet i nøje overensstemmelse med, hvad der i øvrigt er gældende for arbejdsmiljølovens principper. Der blev ikke gjort opmærksom på, at arbejdsgiverne har været inddraget hele vejen igennem ved udformningen af disse regler. Jeg mener selvfølgelig ikke, at partier i Folketinget skal lade sig diktere af interesseorganisationer, men det er vel klogt at lytte til, hvad parterne på arbejdsmarkedet har at sige om en bestemt foranstaltning.

Jeg har sagt det i formiddags, men jeg vil gerne sige det også i denne forbindelse: det var måske klogt, om man i det konservative folkeparti en gang imellem også talte med repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening om disse problemer; adressen er Vester Voldgade 113. Jeg er sikker på, man gerne vil give information derfra, for Dansk Arbejdsgiverforening har været med i dette arbejde, og Dansk Arbejdsgiverforening har tiltrådt det lovforslag, der foreligger her. Det behøver ikke at være udslaggivende, men det kan i hvert fald give en fornemmelse af, på hvilken måde erhvervslivets egne valgte repræsentanter vurderer situationen, og det skulle man tænke på, inden man fælder så negative og kategoriske domme over et lovforslag, som fru Grethe Fenger Møller har gjort det her i dag.

Fru Grethe Fenger Møller var meget optaget af et vigtigt problem, nemlig spørgsmålet om koordineringen mellem arbejdsministeriet og miljøministeriet. Forstod jeg fru Grethe Fenger Møller ret, var man fra de konservatives side mest optaget af at tage dette spørgsmål helt ud af arbejdsmiljøloven og lægge det over til miljøministeriet for at undgå dobbelt behandling og sikre den bedst mulige koordinering.